

jeg vil ogsaa tilføje, at selv om man vilde gaa til det, som Vandbygningdirektøren antydede i Slutningen af sin Skrivelse som det, der muligvis vilde være ønskeligt og maaſte nødvendigt for at forhindre den stærke Sandstrømning, der finder Sted gennem Thyborøn Kanal og ind i Limfjorden og som hidrører fra, at Strømmen og Bølgeſlaget løsriver Materiale nærmest nord for Thyborønkanalen; fører det derind, hvor det aflejres og derved i høj Grad belemrer og vanskeliggør Sejladsen — selv om man vilde gaa dertil og sikre en saadan Strækning som den, der under alle Omstændigheder vilde være det mindste, der behøvede at sikres, nemlig indtil en Mil nord for Thyborønkanalen, vilde selv Udgiften derved og ved Anskaffelsen af et Mudderskib til den anførte Pris, — som dog, naar den stærke Sandvandring ind i Limfjorden, ved Kystsikringsforanstaltningerne indskrænkedes, vilde ſaa betydelig mindre at bestille, — tilſammen ikke en Gang naa op til en Femtedel af det, som endogsaa den billigste af de omtalte Havne vilde koſte at anlægge, ſaa det forekommer mig virkelig, at der her er al god Grund til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Jeg haaber derfor ogsaa, at ſaaavel det ærede Finansudvalg ſom det høje Ting vil ſtænke denne Sag en nærmere Overvejelse og Opmærksomhed, ligesom jeg ogsaa tillader mig nu at forvente af det, der nys blev udtalt af den højtærede Indenrigsminister, at der vil fremkomme et virkeligt Forſlag til en Bevilling i det her omhandlede Ojemed, et Ojemed, der forekommer mig at være af ſaa stor Betydning, at naar man overhovedet vil gøre noget til Veſterhavsfiskeriets Fremme — og det er dog virkelig, naar det kommer til Stykket, endnu det rigeste Fiſkeri, vi have — ſaa det kan blive drevet paa fuldstændig rationel Maade, ſaaledes ſom andre Landes Fiſkere drive dette Fiſkeri og tage Fiſkene bort lige for Djnene af os, ſaa maa man gøre det her. Det haaber jeg derfor, at man tilſidſt vil erkende, og at man vil gaa ind paa en ſaadan Bevilling ſom den, hvorefter der her er Tale.

**Duſen:** Af Betænkningens Nr. 230, Nr. 5, under § 27 fremgaar det, at der blandt andet har været plejet Samraad mellem Finansudvalget og Indenrigsministeren

angaaende Flytningen af Varehuſet ved Banegaarden i Fredericia. Den ærede Ordfører var ogsaa, da han havde Ordet første Gang i Dag, inde paa — berørte i hvert Fald — den Forhandling, ſom havde fundet Sted mellem den højtærede Minister og Finansudvalget angaaende denne Sag, men det fremgik ikke videre af den ærede Ordførers Udtalelſer den Gang, hvorvidt diſſe Samraad kunne haabes i en nær Fremtid at ville føre til en Forandring af Forholdene ved Fredericia Banegaard. Som Forholdene ere nu, ere de, ſom viſtnok ogsaa den højtærede Minister veed, meget uheldige og have været meget uheldige lige ſiden Dampfærgelahnen blev anlagt, idet det Spor, der gaar fra Banegaarden ned til Dampfærgelahnen, ſtærker den Vej man ſtal paſſere for at komme til og fra Varehuſet ved Fredericia Banegaard. I Begyndelſen, medens Trafikken ikke havde den Udvikling ſom nu, gik det dog nogenlunde. Der gik nemlig ikke ſaa mange Tog mellem Banegaarden og Dampfærgelahnen, men efterhaanden ſom Trafikken er vokſet, ere Vanskelighederne ſelvfølgelig blevne større, ſaaledes at der nu er lange Tider af Dagen, hvor man næſten ikke kan komme til og fra Varehuſet, og i den ſidſte Tid have Forholdene end yderligere forværret ſig. I Løbet af Eſteraaret er der blevet anlagt et nyt Dampfærgeløje ved det tidligere i Fredericia Havn, og ſamtidig er der begyndt et nyt Jærnbaneſpor mellem det nye Dampfærgeløje og Fredericia Station, hvilket foranlediger, at der paſſerer endnu flere Tog end tidligere, ſaaledes at man næſten ikke kan komme en eneste Tid af Dagen, uden at man kan være temmelig ſikker paa, at der paſſerer Tog; og kommer man kørende og ſtal til Varehuſet ved Banegaarden, kan man være temmelig ſikker paa at blive ſtandsat, fordi der ſtal paſſere Tog, og dermed kan hengaa lang Tid. Det ſit endda være med Tidsſpilden, men en hel Del Hefte, ſom ikke ere vante dertil, blive hange, naar Toget kommer farende forbi, og det fører med ſig, at Købmændenes nye Hefte, ſom ikke ere vante til det endnu, gaar det i Reglen galt med, ſaa at de ikke ſjelden løbe løbſt en af de første Gange, Karlen ſtal køre til Varehuſet med dem. Det foreligger der ikke ſaa ſaa Tilfælde paa, at Hefte ere løbne løbſt og have plintret Toget. Om Hefterne ere komne til